

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **A. Z.**,
bytem P.
zastoupena JUDr. Romanem Lamkou, Ph.D., LL.M., MBA, advokátem
sídlem Kovářská 488/16, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: **ministr spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2021 č. j. MSP-70/2020-ODKA-ROZ/33,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 16. 9. 2021 č. j. MSP-70/2020-ODKA-ROZ/33 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 12 228 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Romana Lamky, Ph.D., LL.M., MBA, advokáta.**

Nosné důvody

(ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 18. 6. 2019 sp. zn. Pl. ÚS 38/18):

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž ministr spravedlnosti (dále též „ministr“ nebo „žalovaný“) jako rozkladový orgán zamítl rozklad a potvrdil své předchozí rozhodnutí ze dne 17. 7. 2020 č. j. MSP-247/2018-OOJ-SZ/17 (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“) jako rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
2. Předmětnou věc soud projednal v přednostním pořadí podle § 56 odst. 1 s. ř. s., s ohledem na veřejný zájem na stabilitě a řádném fungování příslušného okresního státního zastupitelství.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

3. Předně je třeba uvést, jak je již zmíněno shora, v dané věci již bylo rozhodováno desátým senátem Městského soudu v Praze na základě žaloby podané žalobkyní proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2020 č. j. MSP-70/2020-ODKA-ROZ/6, o níž desátý senát rozhodl zrušujícím rozsudkem (ze dne 8. 6. 2021 č. j. 10 A 19/2021-69) tak, že rozkladové rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení se závazným právním názorem.
4. Městský soud v Praze v tomto řízení proto nutně musel dbát, při respektování zásady legitimního očekávání a předvídatelnosti rozhodnutí, zda v následně probíhajícím řízení po zrušení rozkladového rozhodnutí zrušujícím rozsudkem byl respektován v úplnosti závěr (právní názor) desátého senátu vyjádřený ve zrušujícím rozsudku zdejšího soudu (ze dne 8. 6. 2021 č. j. 10 A 19/2021-69), jímž soud žalovaného v dalším postupu zavázal.
5. Třetí senát se proto musel primárně zabývat otázkou, zda žalovaný, jsa vázán právním názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku, dostatečně vymezil v prvostupňovém rozhodnutí či v napadeném rozhodnutí (jež tvoří ve správním řízení jeden celek) konkrétní pochybení státních zástupců, zda zhodnotil jejich pochybení, zda jsou tato pochybení srovnatelná, zda dostatečně k nim popsal skutkový děj, aby jej soud mohl přezkoumat; tedy zda napadené rozhodnutí obsahuje popis a vymezení jednotlivých skutkových zjištění představujících porušení povinností (závažným způsobem), včetně uvedení podkladů, ze kterých taková skutková zjištění vyplývají. Jinými slovy zda žalovaný dostatečně doplnil prvostupňové rozhodnutí a tím jeho nedostatečnost zhojil.
6. Třetí senát shrnuje, že výrok v části uvedené pod třetím dlouhým odsekem rozhodnutí prvostupňového orgánu nedoznal v dané věci rozhodnutím prvostupňového orgánu žádné změny, byť na takovou možnost zhojení vytykaných vad upozornil žalovaného soud ve zrušujícím rozsudku. Žalovaný výrok v části uvedené pod třetím dlouhým odsekem rozhodnutí prvostupňového orgánu napadeným rozhodnutím *en bloc* potvrdil. V dané věci lze v této souvislosti poznamenat, že jednotlivá pochybení žalobkyně, v nichž žalovaný spatřuje zvláště závažným způsobem porušení povinností vyplývající z výkonu funkce vedoucího státního zástupce, je pro přehlednost vhodné od sebe odlišit ve výroku nikoli odseky (dlouhými a dlouhé rozdělit i krátkými), jako je tomu v dané věci, ale k rozlišení pro lepší přehlednost použít číslice (arabské).
7. Soud uvádí, že dané řízení vedené podle ZSZ, se řídí podle ustálené praxe správním řádem. Jedná se o řízení *sui generis*, ve kterém v prvním i ve druhém stupni rozhoduje tentýž správní orgán, kterým je v daném případě ministr. Ten žalobkyni v prvním stupni odvolal z vedoucí funkce okresní státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň – město, protože závažným způsobem porušila povinnosti vyplývající z výkonu funkce vedoucího státního zástupce, a ve druhém stupni své rozhodnutí potvrdil. Právní kvalifikaci, že to bylo podle § 10 odst. 4 ZSZ, ministr uvedl toliko v záhlaví, nikoli ve výrokové části prvostupňového rozhodnutí.
8. O porušení povinností závažným způsobem se může jednat, jestliže porušení povinností je opakované, déletrvající či zvláště intenzivní. V předmětné věci by takovou úvahu mělo obsahovat již prvostupňové rozhodnutí, jak zmínil i desátý senát ve zrušujícím rozsudku. V něm by měl ministr popsat a vymezit řadu jednotlivých právních povinností státních zástupců i vedoucího státního zástupce, a to pozitivně i negativně formulovaných (příkazy i zákazy), popsat k nim i učiněná skutková zjištění naplňující porušení těchto povinností, aby o nich by měl uvážit a dospět k závěru, že tomu tak v daném případě je, poukázat na svá předchozí skutková zjištění a uvést, v čem (v rámci nyní přezkoumávané otázky, která se týká nerovného přístupu žalobkyně k jednotlivým státním zástupcům) spatřuje *stejně závažná pochybení ostatních státních zástupců*. V daném případě, jelikož prvostupňové rozhodnutí nedoznalo napadeným rozhodnutím změny, pak uvedené přezkoumatelné úvahy by mělo obsahovat nyní napadené rozhodnutí. Tomu tak ale není, takové úvahy v napadeném rozhodnutí (i prvostupňovém rozhodnutí) nadále absentují.
9. Soud předně považuje za nezbytné uvést, že se neztotožnil se žalovaným, že by výrok v části uvedené pod třetím dlouhým odsekem rozhodnutí prvostupňového orgánu žalovaný odůvodnil v souladu se závazným právním názorem ze zrušeného rozsudku (desátého senátu), tedy že

žalovaný dostatečně vymezil konkrétní pochybení státních zástupců, že zhodnotil jejich pochybení, zda jsou srovnatelná, že dostatečně k nim popsal skutkový děj, aby jej soud mohl přezkoumat. Jinými slovy, že nyní napadené rozhodnutí (prvostupňové rozhodnutí) již obsahuje popis a vymezení jednotlivých skutkových zjištění představujících porušení povinností (závažným způsobem), včetně uvedení podkladů, ze kterých taková skutková zjištění vyplývají. Tedy, že žalovaný dostatečně doplnil prvostupňové (napadené) rozhodnutí a tím jeho předchozí nedostatečnost zhojil.

10. Napadené rozhodnutí mělo zhodnotit předmětnou věc ve světle rozkladových námitek žalobkyně a v daném případě i ve světle pokynů zrušujícího rozsudku, a nikoli být omezeno a konstatování „*ve shodě s rozsudkem městského soudu i s orgánem I. stupně*“ toliko přitakat pochybení žalobkyně.
11. K citovanému žalovaný toliko vysvětluje k osobě X. že jmenovaná měla průtahy v řízení a neplnila pokyny vedoucí státní zástupkyně, což mělo být řešeno udělením výtky, a dále měla průtahy v řízení v jedné trestní věci (viz bod 111. napadeného rozhodnutí). Ke dvěma státním zástupcům, kteří byli žalobkyni rovněž služebně podřízeni, žalovaný uvedl, že s jejich pochybením byla žalobkyně seznámena na základě prověrky vyššího státního zastupitelství ze dne xxx a žalobkyně informovala KSZ v přípisu ze dne XX, že jim udělila neformální ústní výtku. Přestože v pochybení státní zástupci pokračovali, což podle žalovaného vyplývá ze zápisu z dohledové prověrky ze dne xxxx, žalobkyně setrvala na původně uložené ústní výtce (viz bod 112. napadeného rozhodnutí).
12. Žalovaný (v rozporu se závazným právním názorem zrušujícího rozsudku) vůbec nekonkretizuje tvrzená pochybení X., ani pochybení dvou státních zástupců, čeho konkrétního se všichni tři měli v pozici státních zástupců dopustit. Tedy co konkrétně představovala jejich pochybení, kdy se tomu tak mělo stát, po jak dlouhou dobu pochybení trvala, kdy a jak je žalobkyně zjistila, co udělala žalobkyně, když jejich pochybení zjistila, jaká přijala opatření, jak realizaci opatření kontrolovala a na základě čeho konkrétního dospěla v případě X. k podání dvou návrhů na zahájení řízení a dvou státních zástupců jim udělila ústní výtku. Jinými slovy, jaká byla konkrétní pochybení třech státních zástupců, jak je žalovaný porovnal a z tohoto porovnání, jaké dovodil závěry ve vztahu k žalobkyni. Z takto zcela nespecifikovaných pochybení tří státních zástupců nelze ohledně tvrzeného zvláště závažného pochybení žalobkyně jako vedoucí státní zástupkyně učinit jakýkoli (natož přezkoumatelný) závěr, čeho konkrétního se ve funkci vůči nim závazným způsobem měla dopustit v rámci selhání manažerské pozice, když mezi nimi měla dělat „pracovní rozdíly“. Nikoli veškerá manažerská pochybení jsou závažnými, aby byla schopna odvolat státní zástupkyni z vedoucí funkce. Závažnosti předmětné věci musí odpovídat precizace napadeného rozhodnutí, a to nejen výroku, který se skládá v dané věci z jednotlivých dílčích pochybení (závažným způsobem), ale především odůvodnění. Pokud se ve výroku v části uvedené pod třetím dlouhým odsekem rozhodnutí prvostupňového orgánu (která je meritem aktuálního soudního přezkumu) uvádí, že žalobkyně „*neřešila přinejmenším stejně závažná pochybení ostatních státních zástupců*“, pak která konkrétní *stejně závažná pochybení*, a kterých *ostatních státních zástupců*, než tří shora jmenovaných, žalovaný ani neřešil. Skutková věta musí odpovídat zjištěným skutečnostem, má-li obstát v soudním přezkumu. Jinými slovy obecná pochybení X., a toliko odkaz na pochybení dvou dalších státních zástupců nelze vzájemně porovnat, v čem měla být pochybení shodná, případně i odlišná, aby soud mohl ověřit a přezkoumat vlastní úvahy a hodnocení žalovaného, i k otázce, jak se žalovaný vypořádal s jejich srovnáním, resp. porušením žalobkyně rovného přístupu za srovnatelná (obdobná) pochybení vůči nim. V tomto směru mělo napadené rozhodnutí obsahovat konkrétní pochybení, kterého se měla dopustit X. i oba státní zástupci (popř. další - ostatní státní zástupce), neboť pochybení stejné závažnosti se měli dopustit „*ostatní státní zástupci*“. Přestože soud žádné konkrétní srovnání pochybení státních zástupců v napadeném rozhodnutí ani v prvostupňovém rozhodnutí neshledal, žalovaný bez relevantního skutkového základu dovodil pod bodem „*113. Z výše uvedeného je patrná diferenciacie přístupu účastnice ke zjištěným pochybením X. a X1. a X2., kdy reakce účastnice na zjištěné porušení povinností podřízených státních zástupců včetně navrhovaných uložení sankcí nebyla adekvátní. Vytýkané pochybení*

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

podřízených státních zástupců lze považovat za pochybení dosahující minimálně srovnatelné intenzity; bez existence objektivních okolností ovšem účastnice přistoupila ke pochybení státních zástupců X1. a X2. mnohem benevolentněji, kdy jim dle vlastního prohlášení neformálně udělila ústní výtku. Na ní nadále setrvala i přes to, že ze strany státních zástupců X1. a X2. ke výrazné nápravě jim vytýkaným pochybením nedošlo.“ Soud též nepovažuje za dostačující, aby žalovaný vycházel k otázce pochybení z vyjádření (vlastního prohlášení) žalobkyně, a takový obsah jí kladl za vinu, aniž by věc sám přezkoumával, kdy takto měl učinit jak v neprospěch, tak i ve prospěch žalobkyně, neboť měl vycházet z přípojeného spisového materiálu, popř. si konkrétní listiny od KSZ jako navrhovatele odvolání z funkce žalobkyně zajistit.

13. V novém řízení se proto žalovaný k nyní napadenému výroku v části uvedené pod třetím dlouhým odsekem rozhodnutí prvostupňového orgánu (pokud jej neočísluje, pro jednodušší vypořádání důvodů každé části výroku), zaměří na otázky blíže popsané v plném znění rozsudku.
14. Se zřetelem ke shora uvedenému soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. května 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.